

ВІЧНИЙ СКАРБ

2

**НАРОДИВСЯ
ВАМ СПАСИТЕЛЬ**

3

**ЧИ НАЛЕЖИМО
МИ ХРИСТОВІ?**

5

**ЗНАЧЕННЯ ТА
СИМВОЛІЗМ ВЗУТТЯ**

10

**ПРИВАБЛИВА
ЛЮБОВ**

Приготували подарунки?

Скоро свято Різдва. Чи готові ми, як мудреці, принести свої дари Ісусові? Сьогодні ми звикли робити подарунки друзям, замість того щоб дарувати їх Тому, Хто приніс заради нас таку незбагненну жертву.

Новий рік уже на порозі. Чому б нам не надати святковим дарам кращого призначення, ніж раніше? Чому б нам не сповідатися перед Богом і не скористатися перевагою Крові Христа, Котрий може й прагне очистити нас від гріха? Адже заради нас Він зубожів.

У день останнього Суду ми будемо судимі за своїми ділами. Христос скаже: **«Бо голодував Я, а ви не дали Мені їсти; спраглим був Я, а ви не напоїли Мене; чужинцем був, а ви не прийняли Мене; нагим був, а ви не зодягли Мене; був хворим і у в'язниці, а ви не відвідали Мене. Тоді озвуться і ті, кажучи: Господи, коли це ми бачили Тебе голодним, або спраглим, або чужинцем, або нагим, або хворим, або у в'язниці й не послужили Тобі? Тоді у відповідь скаже їм: Запевняю вас: коли ви не зробили цього одному з найменших, то не зробили й Мені» (Матв. 25:42-45).**

Христос прийшов і залишив нам Взірець жертвності. І якщо ми Христові, то повинні чинити так, як Він. Замість того щоб догоджати собі, ми можемо приносити користь іншим, допомагаючи стражденому людству. Інакше нам годі очікувати спадку, обіцяного Христом, – вічного життя в Його Царстві.

Кожній людині на життєвому шляху надаються можливості послужити іншим і в такий спосіб примиритися з Богом. Тож не нехтуймо ними! Скористаймося кожною такою нагодою наступного року. Ми живемо сьогодні, але для вічності. Щоб Боже світло сяяло на нашому шляху, нам слід насамперед поширювати Господні благословення на інших.

Нехай кожен прагне до того, щоб наступного року в небесних книгах були зроблені найкращі записи про його життя. Живімо так близько до Бога, щоб відчувати докола себе атмосферу Небес і бути істинними представниками Христа на Землі.

Бог говорить: **«Бо виллю Я воду на спражене, а текучі потоки на суходіл» (Ісаї 44:3).** **«Світло сходить у темряві для справедливих» (Псал. 112:4).** Для тих, хто шукає світла правди і з радістю приймає його, засяє яскраве проміння від престолу Божого.

На полях, де колись Давид у юності випасав свою отару, уночі, як і раніше, стерегли свою отару пастухи. У такі тихі години вони вели розмови про обітованого Спасителя і молилися про прихід Царя на престол Давидів. **«Аж ось Господній ангел став між ними, і слава Господня осяяла їх, і вони налякалися великим страхом. Та ангел сказав їм: Не бійтеся, бо я звіщаю вам велику радість, яка буде для всього народу: для вас сьогодні в місті Давида народився Спаситель, Який є Христос Господь» (Луки 2:9, 10).**

Від почутих слів в уяві пастухів постали картини слави. Визволитель Ізраїлю прийшов! Вважалося, що Його пришестя – це влада, звеличення нації, торжество. Проте Ангел мав приготувати їх до того, щоб вони визнали свого Месію в бідності й приниженні:

«А ось вам ознака, – сказав він, – знайдете сповите Немовля, що лежить у яслах» (Луки 2:12).

Небесний вісник розвіяв усі їхні побоювання. Він навіть сказав, як знайти Ісуса. Зважаючи на людську немичність, ангел дав їм час, поки вони звикнуть до божественного світла. Однак радість і слава не могли бути надовго прихованими, і вся рівнина освітілася яскравим сяйвом Божого воїнства. Земля завмерла, а Небеса нахилилися, щоб слухати пісню:

«Слава Богові на висоті, а на землі – мир в людях доброї волі!» (Луки 2:14).

О, якби сьогодні людська родина могла сприйняти цю пісню! Проголошена в той час вістка та супроводжуючий її акорд лунатимуть аж до кінця часу, досягаючи усіх куточків Землі. Коли ж зійде Сонце Праведності і зцілення в променях Його, цю пісню підхопить великий натовп людей і, немов шум великих вод, лунатимуть слова: **«Алилуя, бо запанував наш Господь, Бог Вседержитель!» (Об'явл. 19:6).**

Щойно Ангели відійшли і світло згасло, нічні тіні знову вкрили Вифлеємські пагорби. Та в пам'яті пастухів залишилася найяскравіша картина, бачена

Ось і все. Рік закінчився. Він відлетів у куточок буття, що назвали «Історія». Вже й останні молитви в небесний архів Ангел Божий заніс. Вже нова ораторія Із натхненних сердець до престолу летить – Не підвладна всесильній земній гравітації. Перед Вічним в пошані схилилися нації У надії, що й цей рік Він благословить.

З Новим Роком! Курантів старих передзвін Прозвучав таємниче: тече все, міняється. Рік минув непомітно; новий починається. І хто відає-знає, яким буде він? Всі ми хочемо жити у радісні дні, Всім без винятку хочеться бути щасливими, А жіноцтву до того ж лишатись вродливими; Щоб блаженством світились родинні вогні.

І летить по землі побажання луна. Хоча в різних народів – несхожі традиції, Різний розвиток, навики та ерудиція, «З Новим Роком!» – і в джунглях, і в замках луна. Нехай Бог Милосердний береже усіх нас. Хай не сковує Землю мороз ворожнечою, Щоб вона, не осквернена біженців втечею, Розцвіла добротою і дружбою рас.

Хай цей рік стане роком небачених жнив. Об'єднавшись любов'ю святою, братерською, Будем жити турботами місіонерськими І робити усе, що Христос заповів. Не тривожтесь! Панує Господь! Він – Живий! Новий рік зустрічаємо радо, з надією. Ми – заручники часу – про вічність мріємо. Там, де літ вже не буде – наш дім дорогий.

Але ж ми на землі проживаємо поки. І тому, дорогенькі, з Новим вас Роком!

НАРОДИВСЯ ВАМ СПАСИТЕЛЬ

коли-небудь людським оком. **«І сталося, коли ангели відійшли від них на небо, пастухи почали говорити один одному: Ходімо у Вифлеєм і погляньмо, що там сталося, про що Господь сповістив нам! Поспішаючи, вони прийшли та знайшли Марію, Йосипа й Немовля, Котре лежало в яслах» (Луки 2:15, 16).**

А відходячи з Вифлеєма, з великою радістю розповідали всім про те, що бачили й чули. **«І всі ті, що чули, здивувалися зі сказаного їм пастухами. Марія ж зберігала всі ці слова, беручи до свого серця. А пастухи повернулися, славлячи й хвалячи Бога за все, що чули та бачили, як їм було сказано» (Луки 2:18-20).**

Небо й сьогодні знаходиться не далі від землі, ніж тоді, коли пастухи слухали пісню ангелів. Людство і в наш час залишається таким самим об'єктом уваги Небес, як і тоді, коли прості люди, котрі займалися своїми буденними справами, зустрічали ангелів у полудень і розмовляли з небесними вісниками у виноградниках і на ланах. Небо буває дуже близьким до нас на наших земних дорогах. Ангели з небесних осель супроводжуватимуть тих, хто виконує Божі накази.

Вифлеємська історія – це невичерпна тема. У ній криється **«глибина багатства, премудрості й знання Божого» (Римл. 11:33).** Ми захоплюємось жертвою Спасителя, Котрий проминяв

небесний престол на ясла; спілкування ангелів, які поклонялися Йому, на худобу в стійлі. Його присутність – це докір людській гордині та самовпевненості. Однак усе це було тільки початком Його, гідного подиву, жертвового шляху. Для Сина Божого було б великим приниженням прийняти людське єство навіть тоді, коли ще безгрішний Адам жив у Едемі. Але Ісус прийняв його тоді, коли людський рід був ослаблений чотирма тисячами років гріховного полону. Як і кожна дитина Адама, Він відчув на Собі результат дії великого закону спадковості. Якими були ці результати, видно з історії Його земних предків. Він прийшов з такою трагічною спадковістю, щоб розділити наші печалі й спокуси і дати нам приклад безгрішного життя.

Ще в небесах сатана зненавидів Христа через Його високе становище в Царстві Божому. Він став ще більше ненавидіти Його після того, як наміри ошукавця були викриті. Люцифер ненавидів Того, Хто віддав Самого Себе, аби викупити грішний рід. І все ж Бог дозволив Своему Синові прийти у світ, на який пред'являв свої права сатана, безпомічним Немовлям, підвладним людським немочам. Бог допустив, щоб Його Син зустрівся з усіма тими небезпеками, з якими зустрічається кожна душа; щоб Він боровся, як бореться кожна земна дитина, ризикуючи зазнати поразки і втратити вічність.

Серце кожного батька вболіває за власного сина. Він вдивляється в обличчя свого малюка, здригаючись від думки про небезпеку, з якою йому доведеться зустрітись в житті. Він прагне захистити дорозу дитину від впливу сатани, вберегти її від спокус і боротьби. Бог же віддав Свого Єдинородного Сина на ще страшнішу боротьбу і ризик, щоб життєвий шлях наших дітей був безпечним. Яка любов! Дивуйтеся, Небеса! Сповняйся подивом, Земле!

Щастя, яке ми отримуємо із земних джерел, таке ж мінливе, як і обставини, що його породжують. Один тільки мир Ісуса постійний і вічний, він не залежить від умов життя, надміру земних благ чи кількості друзів.

Е. Уайт

Молитва рухає рукою Всемогутнього. Той, Хто керує зоряними світами в небесних сферах, Чиє слово стримує води великої безодні, – Той Самий безмежний Творець стане на захист Своїх дітей, якщо вони з вірою покличуть Його.

Чи належимо ми Христові?

Вплив Святого Духа на людське серце можна порівняти з подихом вітру. Ми не бачимо вітру, але відчуваємо його присутність. Відроджувальна сила, котрої не може бачити людське око, дає початок новому життю. Вона творить нову людину за подобою Божою. Дух Святий діє тихо, непомітно, однак плоди Його роботи очевидні. Якщо серце людини відновлене Божим Духом, то її життя свідчить про це. У нашому характері, у наших звичках і намірах відбудеться зміна. Люди помічатимуть різкий контраст між минулим і новим життям.

Поведінка людини може бути зовні бездоганною і водночас не мати нічого спільного з відновлювальною силою Христа. Прагнення впливати на інших і користуватися пошаною часом змушує нас жити порядно. Почуття власної гідності допомагає стримуватися від недобрих діл. Навіть егоїст здатний на шляхетні вчинки.

Як же тоді визначити, на чиєму ми боці? Хто панує в нашому серці та думках? Хто спрямовує наші прагнення? Про кого ми любимо говорити? Кому належать наші палкі почуття та найкращі сили? Якщо ми належимо Христові, то найбільшою насолодою для нас будуть думки про Нього. Ми віддаємо Йому себе й усе, чим володіємо. Ми прагнемо відтворити Його образ, сповнюватися Його Духом, чинити Його волю та догоджати Йому в усьому.

Кожен, хто став новим створінням у Христі Ісусі, принесе у своєму житті плоди Духа: **«Любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра, лагідність, стриманість» (Гал. 5:22, 23)**. Такі люди більше не поступатимуться колишній хтивості, але вірою в Сина Божого йтимуть Його слідами, відтворюючи Божий характер і очищаючи себе, щоб бути чистими, як Він. Їм буде подобатися те, що колись вони ненавиділи, а те, що колись любили, – зненавидять. Горді та самовпевнені стануть лагідними й покірними; метушливі та зарозумілі – серйозними й скромними. П'яниці стануть тверезими, розпусні – цнотливими. Світські звичаї та смаки будуть облишені.

Покаяння не можна вважати щирим, якщо воно не викликати змін у житті. Коли ж грішник повернувся узятє в заставу, віддав украдене, визнав гріхи, поцвав любити Бога і ближніх, то він може бути впевнений у тому, що перейшов зі смерті в життя.

Коли ми – блудні та грішні діти, – приходимо до Христа й отримуємо Його всепрощальну благодать, наші серця сповнюються Його любов'ю. Жоден тягар тоді не буде для нас важким, бо ярмо, котре покладає Христос на нас, легке. Обов'язки перетворюються на радість, а жертвоне служіння – на насолоду.

Краса характеру Христа виявлятиметься в Його послідовниках. Христос із радістю виконував Божу волю. Любов до Бога, палке бажання прославити Його були рушійною силою життя Спасителя. Любов надавала всім Його

вчинкам особливої краси та шляхетності. Любов походить від Бога. Вона не може народитися в неосвяченому серці. Любов живе лише там, де панує Ісус: **«Ми любимо Його, бо Він перший полюбив нас» (1 Івана 4:19)**.

У серці, відродженому Божою благодаттю, любов є рушійною силою усіх вчинків. Вона змінює характер, полонить думки, підкоряє пристрасті, вгамовує ворожнечу та ушляхетнює почуття. Така любов, виплекана в серці, робить життя щасливим, позитивно впливає на інших людей.

Існують дві небезпеки, яких повинні стерегтися діти Божі, а особливо ті, котрі нещодавно навчилися покладатися на Його благодать. Не слід розраховувати, що власними вчинками можна досягти гармонії з Богом. Хто думає стати святим, дотримуючись Закону самотужки, береться за неможливе. Усе, що людина робить без Христа, запламоване самолюбством та гріхом. Лише благодать Христа, котру ми отримуємо через віру, може зробити нас святими.

Протилежна, але теж небезпечна помилка полягає в тому, що віра в Христа звільняє людей від виконання вимог Божого Закону і що, оскільки ми стаємо причетні до благодаті Христової лише через віру, наші діла ніяк не пов'язані з нашим викупленням.

Однак послух – це не лише формальне виконання вимог, а й служіння з любові. Закон Божий є відображенням Його природи. Він є втіленням великого принципу любові, тому лежить в основі Божественного правління на небі й на землі. Якщо серце оновлене на зразок Божого, якщо в нашій душі перебуває Божественна любов, то чи не виконуватимемо ми Його Закон? Коли любов володіє серцем, коли оновлена людина дедалі більше уподібнюється до свого Творця, тоді здійснюється обітниця Нового Завіту: **«Дам Мої Закони в їхні серця і запишу їх у їхній розум» (Євр. 10:16)**. А якщо Закон записаний у серці, то хіба він не вплине на наше життя? Послух, тобто служіння та вірність, засновані на любові, є істинною ознакою того, що ми належимо Христові. Святе Письмо свідчить: **«Бо це любов до Бога – дотримуватися Його заповідей!» (1 Івана 5:3)**. **«Хто каже, що пізнав Його, а заповіді Його не дотримується, той неправдомовець, і в ньому немає правди» (1 Івана 2:4)**. Віра не звільняє людину від послуху. Навпаки, саме віра робить нас причетними до благодаті Христової, яка дає силу для послуху.

Ми не заслуговуємо спасіння своїм послухом. Бог дає спасіння даром, і його можна прийняти тільки вірою. Проте послух – це плід віри. Якщо ми перебуваємо в Христі, якщо любов Божа живе в нас, тоді наші почуття, думки, наміри та вчинки узгоджуватимуться з волею Бога, відображеною в Заповідях Його святого Закону. Цей Закон із Десяти Заповідей, проголошених на Синаї, є мірилом праведності.

Так звана віра в Христа, яка нібито звільняє людину від необхідності послуху Богові, є не вірою, а самовпевненістю. **«Ви спасенні благодаттю через віру» (Ефес. 2:8)**. Але

«віра, коли не має діл, сама по собі є мертвою» (Якова 2:17). Ісус сказав про Себе ще до того, як прийшов на землю: **«Твою волю чинити, мій Боже, я хочу, і Закон Твій – у Мене в серці» (Псал. 40:9)**. А незадовго до Свого вознесіння на небо Він знову проголосив: **«Я, зберігши заповіді Мого Отця, перебуваю в любові Його» (Івана 15:10)**. У Святому Письмі сказано: **«З того дізнаємося, що ми Його пізнали, якщо дотримуємо Його заповіді... Хто каже, що в Ньому перебуває, той має жити так само, як жив Він» (1 Івана 2:3, 6)**.

Умова отримання вічного життя залишається такою ж самою, як і тоді, коли наші прабатьки згрішили в раю, – це цілковите підкорення Божому Закону, досконала праведність.

До гріхопадіння Адам міг через послух Божому Закону формувати праведний характер. Проте він не пішов цим шляхом, тому через його гріх ми успадкували гріховну природу й не можемо самі стати праведними. Оскільки ми грішні й далекі від святості, ми не можемо досконало виконувати святий Закон. Ми не маємо власної праведності, котра могла б задовольнити вимоги Божого Закону. Однак Христос відкрив нам шлях до спасіння. Він жив на Землі серед таких самих спокус і випробувань, з якими стикаємося ми, однак Його життя залишилося безгрішним. Він помер за нас і сьогодні бажає звільнити нас від гріхів і дати Своєю праведністю. Якщо ви віддаєте себе Христові, приймаєте Його як свого Спасителя, тоді, незважаючи на всі ваші гріхи, через Його заслуги ви будете зараховані праведними. Характер Христа заступає ваш характер. Бог приймає вас такими, ніби ви ніколи не грішили.

Крім того, Христос змінює серце. Він поселяється в серці, оскільки ви прийняли Його.

Вам необхідно через віру підтримувати цей зв'язок із Христом і постійно підпорядковувати Йому свою волю. Доки ви перебуватимете в такому стані, **«Бог за доброю Своєю волею викликати у вас і бажання, і дію» (Филп. 2:13)**. І тоді разом з Христом, Котрий діятиме у вас, ви будете здатні виявляти той самий дух і чинити ті ж самі добрі діла праведності та послуху.

Справжня віра передбачає не лише визнання Слова Божого, а й підкорення Йому власної волі, цілковиту віддачу свого серця, зосередження на Ньому всіх почуттів. Така віра виявляється в ділах любові й очищає душу. Вона оновлює людину за подобою Божою.

Нам ще не раз доведеться схилитися до ніг Христа, оплакуючи власні недоліки та помилки, але ми не повинні занепадати духом. Навіть якщо ворог перемагає, ми не залишені й не відкинуті Богом. Христос перебуває по правіці Божій і заступається за нас! Апостол Іван говорив: **«Пишу вам це, щоб ви не згрішили. А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа – Праведника» (1 Івана 2:1)**. Не забувайте слів Христа: **«Сам Отець любить вас» (Івана 16:27)**. Він хоче відновити у вас Свій образ, бачити у вас відображення Своєї чистоти та святості. І якщо ви тільки підкоритеся Йому, то той, Хто розпочав у вас добре діло, завершить його до дня Ісуса Христа. Ревно моліться та зміцнюйтеся у вірі! Зневірившись у власних силах, покладайте надію на силу нашого Викупителя й прославляйте Його – Цілителя людських душ.

Що ближче ви до Ісуса, то більше недоліків помічатимете у власному характері, адже ваш духовний зір загострюється. Порівняно з Його досконалістю ваші хибі стануть помітнішими. Це є доказом того, що підступи сатани втратили силу, натомість життєдайний вплив Божого Духа пробуджує вас. Людина, яка не усвідомлює власної гріховності, не може мати в серці глибокої любові до Ісуса. Душа, що зазнала цілковитої зміни внаслідок благодаті Христа, буде захоплюватися Його Божественним характером. Та якщо ми не бачимо власного духовного каліцтва, то це безпомилковий доказ того, що ми ще не обізнані з красою та досконалістю Христового характеру.

Що менше ми схильні звеличувати себе, то вище оцінимо невимовну чистоту та привабливість Спасителя. Усвідомлення нашої гріховності спонукає нас прийти до Того, Хто завжди може простити. Коли душа усвідомлює свою безпорадність, шукає Христа, Він відкривається їй у Своїй всемогутності. Що сильніше ми відчуваємо потребу в Ньому та Слову Божому, то величнішим буде наше уявлення про Його характер і ми повніше відобразимо Його образ.

Еллен Уайт,
богослов, письменниця

В ту ніч...

В ту ніч, когда на небе Иудеи*
Звезды таинственной нездешний свет горел,
Слепец перевернулся на постели:
Ему приснилось вдруг, что он прозрел!

В ту ніч, когда до пастухов у стада
Донесся звук небесных голосов,
Глухой во сне дрожал от звуков града**
Ему приснилось, что он слышит вновь!

В ту ніч, когда в хлеву в объятьях мамы
Младенец льнул щекой к ее щеке,
Во сне калека шевелил ногами:
Ему приснилось – он бежит к реке!

В ту ніч, когда над только что Рожденным
Мария нежно наклонила стан,
Презренный улыбнулся прокаженный:
Ему приснилось, что он чистым стал!

В ту ніч, когда в убогих яслях лежа,
Небесный Сын глядел на звездный свет,
В холодном сне, уже на смертном ложе,
Больному снилось, что могилы нет!

С. Б., перевод с английского
Веры Кушнир

*в знач. Иудейской страны
**т. е. города (др.-слав. «град»)

Біла троянда

Одного ранку дорогою на роботу я побачила в руках у чоловіка бордову троянду. І Бог нагадав мені історію, яка трапилася зі мною вісім років тому. На той момент минуло лише кілька місяців, як я прийшла до Бога й Він відкрився мені дивовижним чином...

Була зима. Я запросила на заняття з вивчення Біблії свою подругу, яка теж хотіла більше дізнатися про Бога. Ми домовилися зустрітися на зупинці. Оскільки в цей час там досить людно, та й до того ж було вже темно, я сказала, що чекатиму її біля таксофону.

Щоб дістатися до потрібної зупинки, мені треба було пройти через підземний перехід, де зазвичай продавали квіти. Мій погляд затримався на бордових трояндах. Вони мені дуже подобалися... Колись у мене вдома завжди у вазі стояла така трояндочка. Ще не встигала вона зів'янути, як мені дарували нову. Її приносив чоловік, з яким я тривалий час мала стосунки. Та коли я вирішила йти за Богом, наші життєві шляхи розійшлися – і вазочка спорожня.

Усе це швидко промайнуло в моїх думках, і я сказала Богові: «Господи, раніше в моїй вазі завжди стояла троянда, а тепер у мене немає нікого, хто б її подарував». Поклавши руку на серце, зізнаюся: тоді мене огорнув смуток. Та до моменту, коли я підійшла до зупинки, я вже й забула про це.

Стоячи на зупинці, я уважно розглядала всіх пасажирів, які виходили з тролейбуса, але до таксофону, розташованого неподалік, не підійшла. Раптом десь усередині я почула Голос: «Підійди до телефонної будки». На що відразу ж подумки відповіла: «Так я й звідси подругу побачу». Через якийсь час Голос повторив: «Підійди до таксофону!» «Навіщо? – не розуміла я. – Хай якби сніг ішов чи дощ...» Погода була морозна, але тиха, тож ховатися в будці не було потреби.

Однак Голос знову наполегливо повторив: «Підійди до таксофону!» Я подивилася на нього – будка як будка, підсвічене матове скло, крізь яке виднілося дещо, що привернуло мою увагу. Тут підійшов тролейбус – і на решті з'явилася моя подруга. Обмінявшись вітаннями, ми пішли, весело розмовляючи. Ми вже пройшли повз таксофон, коли ніби якась сила розвернула мене на 180 градусів.

– Ти чого? – з подивом запитала подруга.
– Зачекай хвилинку, – сказала я, сама не розуміючи, що діється.

Я підійшла до телефонної будки, а там висіла (навіть не знаю, на чому) розкішна, величезна, гарно оформлена біла троянда.

Я була в захваті!
Того вечора нам з подругою було про що поговорити...

Марина Тихонова

«Не лицює пишнота безумному, тим більше рабові панувати над зверхником» (Прип. 19:10).

ЦІНУЙТЕ ТЕ, ЩО МАЄТЕ

Нерозумному важко цінувати те, що він має. Якщо він заможний, то не знає, як розпорядитися цим багатством, витрачає його даремно й через короткий час залишається ні з чим. Він схожий на раба, який став князем. Саме про це йдеться в наведеному вище біблійному вірші. Як ми керуватимемо справами без необхідної підготовки?

Один 18-річний юнак проходив практику в пенсійному фонді. Він знайшов спосіб, як непомітно знімати по кілька додаткових гривень із кожного пенсіонера й переказувати на свій рахунок. Так він отримав величезну суму грошей. Напевно, шахрайство ще довго залишалося б нерозкритим, але всі помітили, що хлопець почав дорого одягатися, придбав автомобіль, витрачав великі суми

на вечірки з друзями, тобто жив на широку ногу. Такий спосіб життя неможливо вести, маючи зарплатню держслужбовця. Махінації привели його до в'язниці.

Соломон описує саме таку досить кмітливую, але нерозумну людину, яка не цінує те, що має.

Як ви розпоряджаєтеся тим, що отримуєте з рук Творця? Я маю на увазі не тільки матеріальні блага, а й ставлення людей до вас, їхню любов, підтримку, повагу.

Мені нерідко доводиться розмовляти з чоловіками, чий сім'ї розпалася. Вони обіцяють проявляти розуміння, увагу та ніжність до дружин, якщо ті погодяться знову прийняти їх. Однак більшість жінок відповідає: «У нього були роки, щоб дати мені все це, але він не замислювався над цим».

Чому люди здебільшого починають цінувати іншу людину, тільки втративши її? Чому не цінують свого здоров'я, доки одного разу лікар не скаже їм, що вони хворі? Чому не цінують часу,

коли діти ще з ними, ще не виросли й не залишили рідну домівку?

Сьогодні й завжди зауважуйте маленькі та великі Божі благословення. Цінують їх і люди, які поруч з вами. Будьте вдячними та щасливими.

Не шукайте того, чим не зможе розпорядитися, бо «не лицює пишнота безумному, тим більше рабові панувати над зверхником» (Прип. 19:10).

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ СВІЙ ШЛЯХ?

Розсудлива людина знає, що робить. Життя – це не безладна послідовність випадкових подій. Розум потрібен для того, щоб обмірковувати свої вчинки, думати над своїми діями, просити в Христа сил змінювати напрямку, якщо помилився у виборі, повертатися, якщо потрібно щось виправити. Мірило для ваших дій – Слово Боже, і воно ж – потужний прожектор, у світлі якого ви бачите себе та свій шлях чітко і ясно.

Час, який ви проводите з Богом уранці, визначає плин кожного дня. Так ви отримуєте насагу для продуктивної праці. Недостатньо просто вміти добре виконувати свою роботу. Ефективність робить вас лише хорошим працівником. Проте якщо ви постійно усвідомлюєте мету своєї праці, то щодня зростатимете, виконуючи все якісно й натхненно.

«Мудрі знанням коронуються», – пише Соломон

(див. Прип. 14:18). Інакше кажучи, розумний знає, куди й навіщо він прямує. Перш ніж намагатися зрозуміти шлях інших, збагніть власний. Перш ніж стати лідером для інших, навчіться самі жити під керівництвом Христа. Немає досконалішої формули успіху.

Зовсім інакший шлях у тих, хто в цьому біблійному вірші названий нерозумним (мовою оригіналу – *феті*). Цим словом позначається людина наївна, недосвідчена й простодушна. «Нерозумні глупоту впадковують», – пише Соломон.

Чи знаєте ви, що і навіщо робите? Не бійтеся пізнавати нове. Просіть інших про допомогу, дослухайтеся до мудрих порад. Якщо ж бажаєте залишатися в невіданні, просто задовольніться своєю думкою, пишайтеся тим, що вже знаєте, і чекайте. Життя подбає про те,

щоб показати вам, наскільки це безглуздо.

Зробіть цей день днем перегляду своїх життєвих пріоритетів. Проаналізуйте свою поведінку, свої дії, обміркуйте, у якому напрямку рухаєтеся. Ніколи не пізно почати

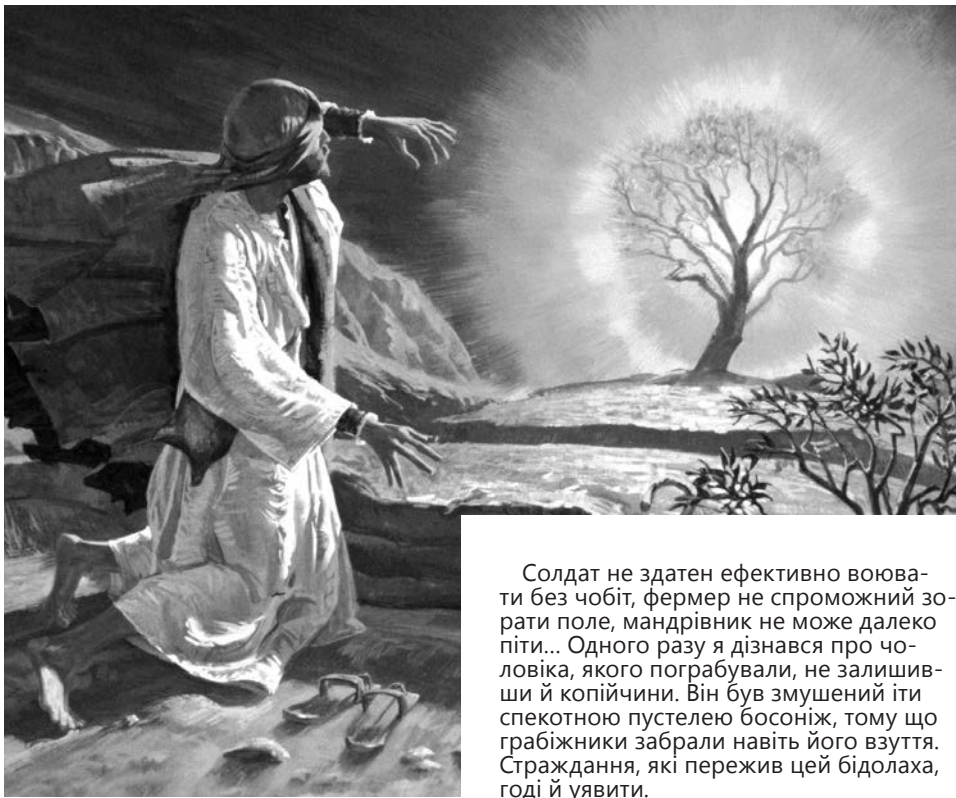
спочатку, завжди є змога навчатися.

Як справи у вашому шлюбі? Як ви можете поліпшити свої взаємини з людьми? Чи вистачає у вас часу на спілкування з дітьми? А може, ви чекаєте, що все складеться саме собою? Чесні відповіді на ці запитання допоможуть вам ухвалити правильне рішення.

Бог завжди готовий вказати найкращий шлях тим, хто щиро і в покорі серця звертається до Нього. Пам'ятайте: «Нерозумні глупоту впадковують, а мудрі знанням коронуються» (Прип. 14:18).

ЗНАЧЕННЯ ТА СИМВОЛІЗМ ВЗУТТЯ

У Святому Письмі міститься чимало згадок про взуття. Мойсей та Ісус Навин мали роззутися, бо земля, на якій вони стояли, була свята (Вих. 3:5; І. Нав. 5:15). Угода, описана в книзі Рут, завершилася віддаванням сандалії (Рут 4:7). А в Псалмах ідеться про кидання взуття на Едом (Псал. 60:10, у Синодальному перекладі – «на Едома простру сапог Мой»). Що ж означає взуття на Близькому Сході?

Я намагався протиснутися зі своїм важким багажем у переповнений потяг, який прямував до аеропорту в Тель-Авіві, і з жахом побачив, як мій черевик злетів і впав між платформою та вагоном. Я спантеличено дивився, як він безпорадно лежить на колії, і раптом усвідомив, наскільки життєво необхідно мати на ногах взуття. Я просто не міг обійтися без нього. Потрібно було вирішити – йти далі, стрибаючи на одній нозі, а потім спробувати придбати інше взуття в аеропорту, чи пропустити потяг, щоб розв'язати цю проблему, але й при цьому не спізнитися на літак. Зрештою, операція з порятунку взуття завершилась успішно. Коли я дістався до аеропорту, мені було над чим подумати, продовжуючи свій шлях.

СКИНУТИ ВЗУТТЯ

Укладання старозавітних угод часто було пов'язане із взуттям. І на це є вагома причина. Без взуття ми обмежені, упокорені, слабкі й безпорадні. Ми не можемо продовжувати свій шлях.

Солдат не здатен ефективно воювати без чобіт, фермер не спроможний зорати поле, мандрівник не може далеко піти... Одного разу я дізнався про чоловіка, якого пограбували, не залишивши й копійчини. Він був змушений йти спекотною пустелею босоніж, тому що грабіжники забрали навіть його взуття. Страждання, які пережив цей бідолаха, годі й уявити.

Бог нагадує ізраїльтянам, що їхні одяг і взуття ніколи не зношувалися, доки вони 40 років ходили пустелею (див. П. Зак. 29:5).

На стародавньому Близькому Сході, коли чоловік скидав взуття, це означало, що він робив себе вразливим, віддаючи себе на ласку отримувача його взуття.

Приблизно за сімсот років до фактичної події пророк Ісаї заявляє, що народився Син Божий, а перед цим говорить про триумфальну перемогу: **«Народ, який в темряві ходить, Світло велике побачить, і над тими, хто сидить у краю тіні смерті... Бо зламав Ти ярмо тягара його, і кия з рамена його, жезло його пригнобителя, як за днів Мадіама. Усякий-бо чобіт військовий, що гукає гучно, та одежа, попламлена кров'ю, – стане все це пожежею, за їжу огонь! Бо Дитя народилося нам...»** (Ісаї 9:1-6).

Узяти чоботи воїна й спалити їх – це насправді державний переворот. Після такого досить складно відновитися. Це блискуча перемога для паліїв взуття й нищівна поразка для босоногого ворога.

ОДЯГТИ ВЗУТТЯ

Пізніше в Біблії, у Новому Завіті, ми бачимо більше згадувань взуття, але цього разу значення має його наявність на ногах. Знову використовуючи військовий контекст, Павло закликає нас у Посланні до ефесян 6:13-15: **«Тому візьміть усю Божу зброю, щоб ви змогли дати опір у день зла і, все подолавши, вистояти. Отож, стійте, підперезіться істиною, зодягніться в броню праведності, взуйтеся в готовність благовістити мир»**.

Бути взутим – це символ готовності до бойових дій. Проте в цьому уривку йдеться про стійкість, захист і мир. Апостол обрав цей символ, щоб позначити нашу готовність, засновану на Євангелії: відсутність взуття робить нас неідеальними, але якщо ми одягнемо його, то будемо готові діяти.

Крім того, у Діях святих апостолів 12:7, 8 ми бачимо, як щоденна рутина ранкового пробудження й одягання набуває нового вигляду, коли Петро перебуває у в'язниці: **«І ось, Господній ангел став перед ним, і світло засяяло в кімнаті. Штовхнувши Петра в бік, він підвів його, кажучи: Швидко вставай! І поспалили залізні кайдани з його рук. А ангел сказав йому: Підперезися і надінь своє взуття! Тож він зробив це. І каже йому: Зодягнися у свій одяг і йди за мною!»**

Бог діє приголомшливо щодо розірвання ланцюгів, але Петро все ж таки повинен встати й самостійно взутися. Теоретично Господь міг і Сам про це подбати, але Він попросив Петра виконати те, що той міг, а неможливе було зроблено Божою силою. Петро мав діяти й бути готовим. Він повинен був взутися й йти за ангелом на свободу.

РОБІТЬ ВСЕ НА СЛАВУ БОЖУ

Тому наступного разу, коли ви скидатимете взуття, подумайте про свою босу вразливість, нинішню слабкість та неідеальність, і зосередьтеся на своїй залежності від Бога. Дозвольте цьому моменту стати актом підпорядкування Богові та карітуляції перед Ним: покладіться на Його милість і визнайте Його святую присутність із вами.

А коли ви взуватимете свої черевики, згадайте про Петра, приголомшеного й розгубленого, котрий готується зробити свої наступні кроки на шляху до свободи й продовження служіння, яке Бог приготував для нього. Подумайте про підбадьорення Павла, який закликає взутися в готовність благовістити мир. Опорядіть себе розумово й духовно на весь день і будьте готові до завдань, котрі Бог має для вас, якими б вони не були.

Підготувала
Катерина Думнич

Коли я привітний до людей, коли виявляю до них любов, я повертаю Богові свій борг за надану милість жити на цій планеті.

Бен Карсон

Краще мати чисте й лагідне серце, ніж знання всіх наук, але без страху Божого.

Е. Уайт

Навіщо ми читаємо Біблію?

Навіщо ми читаємо Біблію – щоб знайти відповіді на духовні питання, які нас цікавлять, чи щоб відшукати в ній виправдання своїм учинкам?

Біблія – це особливий інструмент, за допомогою якого Бог спілкується з людьми. Саме у Святому Письмі ми можемо знайти відповіді на свої найпотаємніші запитання. Дослідження Біблії ушляхетнює і наш розум, і наші почуття. Однак багато людей, читаючи цю Книгу, тлумачать її так, як їм заманеться, намагаючись з її допомогою виправдати певні думки та вчинки. А це може бути духовно небезпечним.

У Євангелії від Луки 4:9-12 ми читаємо про те, що сатана, бажаючи втілити свої наміри, також цитував Біблію. На жаль, такий підхід доволі поширений і серед людей. І люди, і диявол часто використовують Боже Слово для того, щоб виправдати нечесливу поведінку або уникнути відповідальності.

Наприклад, у Святому Письмі є тексти, у яких ідеться про взаємини в родині, про покору дружини чоловікові тощо. Чи знаходите ви в цих біблійних уривках дозвіл ображати й принижувати дружину, жорстоко поводитися з нею під виглядом заклику до послуху? Чи надаєте ви цим словам того значення, яке в них уклад Бог? Чи керуєтеся ними: любите дружину, як Христос полюбив Церкву, живе-те в мирі та злагоді й повністю довіряєте одне одному?

Якщо ви відчуваєте, що використовуєте Біблію для того, щоб виправдати свої наміри та вчинки, частіше моліться, розмірковуюте про Божу благодать і Його волю щодо вас. Не виривайте біблійні уривки з контексту, не прагніть привести їх у відповідність до ваших власних тілесних потреб. Біблійна вістка не призначена для виправдання гріховної природи або неправильного вибору. Біблійну мудрість, історію та уроки, викладені в ній, ми як християни покликані використовувати для зміцнення своєї віри.

Наше життя на Землі тимчасове, і всі ми прагнемо до Небесних Осель, які обіцяв Христос. Бог закликає нас не любити світ і того, що у світі (див. 1 Івана 2:15), і не ходити шляхами нечестивих, намагаючись виправдати словами Святого Письма свої гріховні вчинки. Натомість ми покликані підкорити свою волю Ісусу Христу, жити для Нього й наслідувати Його в усьому. Як християни, ми повинні робити все можливе, щоб зупинити розбещення світу. Ми покликані бути світлом для тих, хто перебуває в духовній темряві. Ми – Божі творіння, створені **«в Христі Ісусі для добрих діл»** (Ефес. 2:10).

«І не пристосовуйтеся до цього віку, але змінюйтеся оновленням вашого розуму, щоб ви пізнавали, що є Божя воля: добре, приємне і досконале» (Римл. 12:2).

Підготувала
Яна Різник

СІМ

«СВІТИЛЬНИКІВ» СПАСІННЯ

Андрій Колодій

духовно прозрівши, майбутній учень Христа осліп, опинившись ще й у фізичній темряві.

Савло падає долілиць, не в змозі піднятися. Утративши здатність бачити, він напружує слух. І цієї миті до нього звертається Голос, почувши який, Савло розуміє: це до нього звертається Сам Господь. Запитання «Хто ти, Господи?» свідчить про те, що Савло поступово починає усвідомлювати: він ніколи по-справжньому не знав Бога, хоч і з дитинства вважав себе віруючою людиною. Уявляє собі, що відчував Савло, почувши у відповідь: «Я – Ісус, Якого ти переслідуєш?»

«Що мені робити, щоб спаситися?» Чи замислювалися ви колись над цим запитанням? Сьогодні воно гостро стоїть перед людьми, чії життєві плани та надії, як їм може здаватися, зруйновані вщент.

Пророк Ісаї порівнює спасіння із **«горючим світильником» (Ісаї 62:1)**. Світильник із сімома лампадами стояв у Скинії Завіту, яскраво освітлюючи це особливе місце, де Господь являвся людям. Цей великий світильник був символом присутності Святого Духа. Що ж потрібно зробити, щоб він яскраво запалав у житті кожного з нас, навіть якщо зараз нам здається, що ми дуже далекі від Бога?

Савло, пізніше апостол Павло, спочатку теж був дуже далекий від Христа. Він ненавидів Ісуса та Його послідовників. У 9-му розділі книги Дії апостолів написано: **«Савло, ще дихаючи погрозою і вбивством на Господніх учнів, підійшов до первосвященника й випросив у нього листів у Дамаск – до синагог, щоб привести зв'язаними в Єрусалим тих, кого знайде з того напрямку вчення, – чоловіків і жінок» (вірші 1, 2)**. Як вам такий портрет людини? Сповнений ненависті до Христа та Його учнів, він не просто погрожував Його послідовникам – сказано, що він «дихав погрозою і вбивством».

Заручившись підтримкою первосвященника, Савло вирушає до іншої країни (на той час Дамаск також був столицею Сирії), щоб і там відшукати й арештувати послідовників Христа. Перед нами – яскравий образ людини, далекої від Бога, а отже, і від спасіння. Постає запитання: чи може Господь докорінно змінити таку людину?

Що ж трапилося із Савлом на шляху до Дамаска? Завдяки чому ненависник Ісуса та Його учнів став одним з найвідоміших апостолів Христа, красномовним проповідником Доброї звістки та завзятим місіонером?

Далі читаємо: **«Коли ж він ішов і наближався вже до Дамаска, раптом осяяло його світло з неба. Він упав на землю і почув голос, що говорить йому: Савле, Савле, чому ти Мене переслідуєш? А він запитав: Хто ти, Господи? Він же відповів: Я – Ісус, Якого ти переслідуєш. Важко тобі бити ногою колючку! Тож устань, увійди до міста, і скажуть тобі, що тобі потрібно робити!» (Дії 9:3-6)**.

Перше, що сталося в житті Савла на шляху до змін, – це зустріч із живим Богом, коли дорогою до Дамаска його «осяяло світло з неба». У Святому Письмі не уточнюється, у який саме час доби це відбулося – уночі чи вдень. Однак це не має значення, оскільки яскраве світло, яке осяяло Савла, змусило його усвідомити: усе своє життя він перебував у непроглядній духовній пітьмі, незважаючи на те що був учителем закону та членом Синагоги. А тепер,

3

Наступним кроком на шляху до вічного життя є каяття та молитва (див. Дії 9:10-18). Одне неможливе без іншого. Яким чином ви можете сказати Богові про те, що шкодуєте про свої хибні вчинки? Через молитву. Навіть якщо ви відчуваєте себе найгіршим грішником, схиліться перед Господом і скажіть: «Ісусе, я прагну бути спасеним!» Повірте: Бог почне діяти – і ви побачите, як ваше життя зміниться на краще. Савло звернувся до Бога – і Той явив Свою силу. За Божим велінням Ананія, послідовник Христа, знаходить Савла, покладає на нього руки – і майбутній апостол прозирає.

Отже, перші три кроки: віра в Ісуса Христа, послух і каяття є тим фундаментом, без якого неможливо продовжувати шлях до спасіння.

4

Наступний крок – укладення завіту з Господом. У Біблії ми читаємо, що Савло приймає водне хрещення (див. Дії 9:18).

Якось уночі до Ісуса прийшов один відвідувач (можливо, колега Савла) на ім'я Никодим. Христос сказав йому: щоб здобути спасіння, людина має народитися від води й Духа. Однак якщо ми охрестилися, але при цьому оминули перші три кроки, то хрещення не принесе нам користі.

В одній з африканських країн проходили євангельські зустрічі. Один з відвідувачів, стрункий темношкірий юнак, щодня по завершенню лекції просив священнослужителя охрестити його. Проте юнак не бачив необхідності в покайній та прийнятті Христа як свого Викупителя. Тоді пастор спробував пояснити хлопцеві важливість перших трьох кроків на конкретному прикладі. Узнявши брудну пляшечку з-під чорнил і переконавшись, що та щільно закрита, він прив'язав до неї мотузку й декілька разів занурив у воду. Після цього євангеліст запитав юнака: «Як думаєш, чи стала пляшка чистою?» Той відповів: «Так, зовні вона чиста, але всередині лишилася такою ж, як і була». «Ось бачиш, – сказав священнослужитель, – щоб вона стала на 100 % чистою, потрібно відкрити кришку, щоб вода потрапила всередину. Саме це відбувається із серцем людини, коли на шляху до спасіння вона долає перші три кроки».

Хрещення має сенс лише в тому разі, якщо ми віримо в Христа як свого особистого Спасителя, якщо Слово Боже стало мірилом нашого життя й у світлі Десяти Заповідей ми визнаємо свою гріховність. Людина, яка охрестилася без віри, послуху та каяття, не може претендувати на спасіння й вічне життя.

5

П'ятим кроком на шляху до спасіння є благовістя. Охрестившись, Савло **«в синагогах відразу почав проповідувати Ісуса, що Він – Син Божий» (Дії 9:20)**. Цікаво: що більше він проповідував, то міцніше ставала його віра (див. Дії 9:21, 22).

Вірний Богові християнин обов'язково ділитиметься Божою звісткою з іншими. Перші чотири «світильники» неминуче запалять п'ятий. Той, хто усім серцем прийняв Христа, не зможе про це мовчати. Досвід проповіді Доброї звістки про спасіння робить християнина сильним. Саме це відбулося в житті апостола Павла.

6

Шостим кроком має стати єдність із народом Божим. **«Прийшовши в Єрусалим, він намагався приєднатися до учнів. Та всі боялися його, не вірячи, що він є учнем. А Варнава, взявши його, привів до апостолів і розповів їм, як Павло в дорозі побачив Господа, що говорив до нього, та як у Дамаску промовляв відважно в ім'я Ісуса. І він був з ними, входячи й виходячи з Єрусалима, сміливо проповідуючи в ім'я Господа» (Дії 9:26-28)**. Ми бачимо, що християни неохоче прийняли Савла до своїх лав. Пам'ятаючи, ким він був, люди не могли повірити в щирість його каяття. Однак це не відштовхнуло Савла. Він знав, що Бог простив і прийняв його, і сподівався, що в Ісусі він став новою людиною, тож брати по вірі змінити своє ставлення до нього.

Люди можуть нагадувати вам про минулі гріхи, однак Бог так не чинить. Він ніколи не згадує про ваші колишні провини, тож не згадуйте про них і ви, але й не повертайтеся до попереднього життя. На щастя, у єрусалимській церкві знайшлася людина, яка допомогла Савлові влитися в церковну спільноту. Це був Варнава, саме завдяки йому Савло став частиною церкви в Єрусалимі.

7

Останнім «світильником», або ж останнім кроком на шляху до спасіння, є вірність у випробуваннях. Ми можемо повірити в Христа, зробити наступні кроки, однак украй важливо пронести рятівні взаємини з Богом через усе своє життя.

Життя апостола Павла закінчилося трагічно. Невдовзі після його навернення юдеї змовилися вбити його (див. Дії 9:23, 24), і через багато років їм таки вдалося втілити свій задум руками римлян. Проте навіть за таких тяжких обставин апостол Павло зберіг віру. Перебуваючи у в'язниці в очікуванні страти й воліючи підтримати інших християн, він пише: **«Я звершив добрий подвиг, закінчив свій біг, зберіг віру. А тепер приготовлено мені вінець праведності, який того дня дасть мені Господь, справедливий Суддя; і не тільки мені, а й усім, що полюбили Його прихід» (2 Тим. 4:7, 8)**.

Якщо ми любимо Господа й очікуємо Його повернення, то зрештою того дня, коли Він прийде, отримаємо такий самий вінець, як і апостол Павло.

У духовному житті християнина гонять усі сім вищезгаданих «світильників». І саме перший і останній з них (віра та вірність у випробуваннях) зазнають найбільшого впливу ззовні. Чи не тому Христос сказав: **«Однак, як прийде Людський Син, то чи знайде Він віру на землі?» (Луки 18:8)**.

Нехай Господь допоможе кожному з нас зберегти віру. Віра не виникає з нічого, оскільки вона «від слухання, а слухання – через Слово Христа» (Римл. 10:17). Візьміть до рук Біблію, змахніть з неї пил і почніть читати цю дивовижну Книгу. Вона вкаже вам шлях до живильного Джерела, яке змие з вас бруд гріха й відкріє вам шлях до спасіння.

Щоразу, коли використовуються інтелект, авторитет чи сила без очевидної присутності любові, тоді почуття й воля тих, до кого ми хочемо достукатися, займають оборонну позицію, і їхня сила опору зростає.

Е. Уайт

2

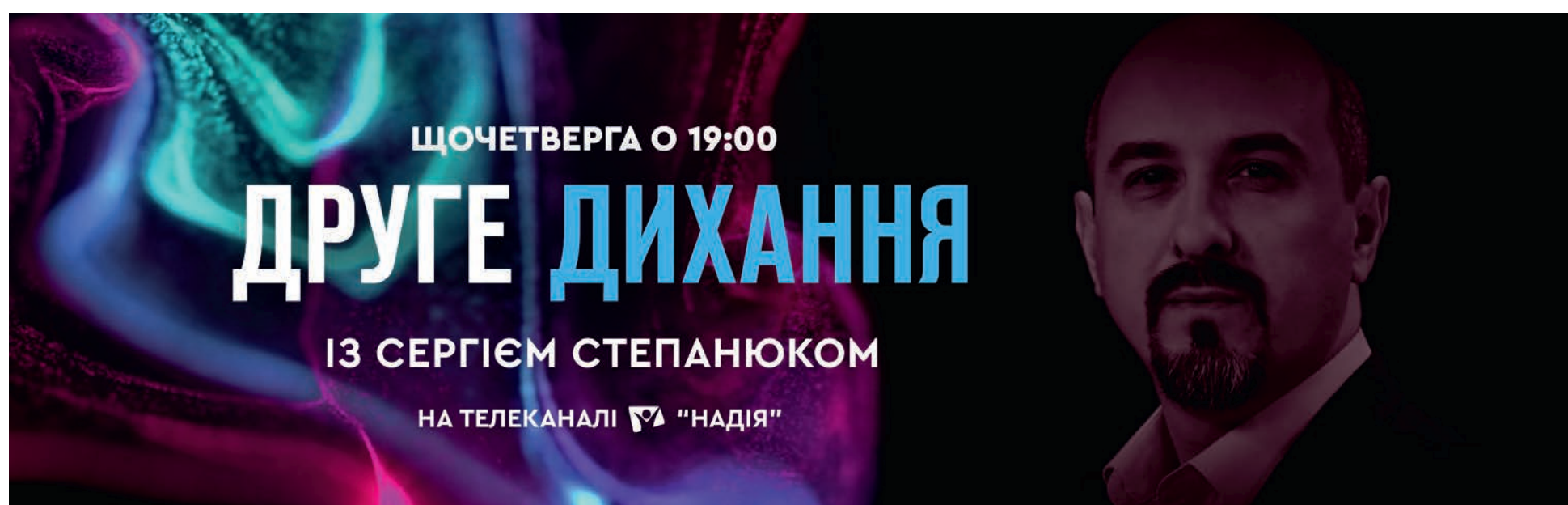
Зустрівши Христа, Савло ухвалює рішення йти за Ним. Далі ми читаємо про те, яку вказівку йому дає Господь: **«Тож устань, увійди до міста, і скажуть тобі, що тобі потрібно робити!» (Дії 9:6)**. Що б ви зробили, якби раптово втратили зір? Можливо, вашим першим бажанням було б повернутися додому, туди, де вам усе знайомо. Однак Савло, звівшись на ноги, дозволяє Господові провадити його. Донині він вів за собою людей, а тепер супутники Савла ведуть його шляхом послуху Богові.

Чи знаєте ви, чого очікує Господь від вас? **«Було тобі виявлено, о людино, що добре, і чого пожадає від тебе Господь, – нічого, а тільки чинити правосуддя, і милосердя любити, і з твоїм Богом ходити сумирно» (Михея 6:8)**.

Відповідно, нашим другим кроком на шляху до спасіння має стати послух Слово Божому. Це є свідченням того, що ми приймаємо волю Божу, а не свою.

ТВ-програма на ГРУДЕНЬ (1.12 - 7.12)

HOPE.UA

НЕДІЛЯ 1 ГРУДНЯ

07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я – 1 життя
08:20 Дорогами християнства
09:00 Кокос
09:30 Знайомтесь – дикі тварини
10:00 Малюваки
10:25 ЧП+
10:40 Статус МАМА
11:10 2Я – 1 життя
12:00 Богослужіння
13:20 Ломастер
13:40 Рожеві окуляри
14:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
15:00 В гостях у Добрячка
15:20 Статус МАМА
15:40 Мозаїка батьківства
16:00 Помоліться за мене
17:00 Малюваки
17:30 Так чи інакше
18:30 ...є Любов
19:00 Мозаїка батьківства
19:20 Інша сторона
20:00 Статус МАМА
20:20 ЧП+
20:30 Рожеві окуляри
21:00 Вісті надії
21:40 Філософський камінь
22:00 Дивовижні відкриття
23:00 Реформація.500

ПОНЕДІЛОК 2 ГРУДНЯ

07:00 Ранок надії
08:00 Реформація.500
09:00 Ранок надії
10:00 Так чи інакше
11:00 Ранок надії
12:00 ...є Любов
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Вісті надії
13:40 Філософський камінь
14:00 Малюваки City Life
14:30 Статус МАМА
14:50 The Efir
15:20 Інша сторона
16:00 Дивовижні відкриття
17:00 Так промовляє Біблія
17:40 Сложных текстов нет
18:00 Диванчик

18:15 Філософський камінь
18:30 Статус МАМА
19:00 В контексті
20:00 Інша сторона
20:50 КоМарко
21:00 Сложных текстов нет
21:20 Дорогами християнства
22:00 Притчи рабби Иисуса
22:40 Філософський камінь
23:00 Так чи інакше

ВІВТОРОК 3 ГРУДНЯ

07:00 Ранок надії
08:00 Знайомтесь – дикі тварини
08:30 The Efir
09:00 Ранок надії
10:00 Дорогами християнства
10:30 Рожеві окуляри
10:50 ЧП+
11:00 Ранок надії
12:00 В контексті
13:00 Притчи рабби Иисуса
13:30 Є проблема
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Інша сторона
15:00 2Я – 1 життя
16:00 Вісті надії
16:40 Так чи інакше
17:40 В контексті
18:40 Статус МАМА
19:00 Знайомтесь – дикі тварини
19:30 Помоліться за мене. Прямий ефір
20:30 The Efir
21:00 2Я – 1 життя
22:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
23:00 Помоліться за мене

СЕРЕДА 4 ГРУДНЯ

07:00 Ранок надії
08:00 Так чи інакше
09:00 Ранок надії
10:00 Помоліться за мене
11:00 Ранок надії
12:00 Знайомтесь – дикі тварини
12:30 Друге дихання із Сергієм Степанюком

13:30 В гостях у Добрячка
14:00 ЧП+
14:10 2Я – 1 життя
15:00 Рожеві окуляри
15:20 Крах сатанинской империи
16:00 Помоліться за мене
17:00 Статус МАМА
17:30 В контексті
18:30 Малюваки City Life
19:00 Консультації з Оленою Яковенко
19:40 Статус МАМА
20:00 Рожеві окуляри
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 КоМарко
21:00 The efir
21:30 Дорогами християнства
22:10 Мозаїка батьківства
22:30 Консультації з Оленою Яковенко
23:00 Богослужіння

ЧЕТВЕР 5 ГРУДНЯ

07:00 Ранок надії
08:00 2Я – 1 життя
09:00 Ранок надії
10:00 Малюваки City Life
10:30 Є проблема
11:00 Ранок надії
12:00 Дорогами християнства
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Статус МАМА
13:30 Малюваки City Life
14:00 В контексті
15:00 Є проблема
15:30 Сложных текстов нет
15:50 The Efir
16:20 Філософський камінь
16:40 Інша сторона
17:20 Притчи рабби Иисуса
18:00 Диванчик
18:10 Вісті надії
19:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
20:00 Сложных текстов нет
20:30 Є проблема
21:00 На перехресті
21:10 Мозаїка батьківства
21:30 Консультації з Оленою Яковенко
22:10 Так чи інакше
23:10 Друге дихання із Сергієм Степанюком

П'ЯТНИЦЯ 6 ГРУДНЯ

07:00 Ранок надії
08:00 В контексті
09:00 Ранок надії
10:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
11:00 Ранок надії
12:00 Консультації з Оленою Яковенко
12:40 Вісті надії
13:20 Малюваки City Life
13:50 The Efir
14:30 2Я – 1 життя
15:20 Богослужіння
16:10 Друге дихання із Сергієм Степанюком
17:10 Сложных текстов нет
17:30 В контексті
18:30 The Efir
19:10 Рожеві окуляри
19:30 Счастливой субботы
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 КоМарко
21:00 Сложных текстов нет
21:40 2Я – 1 життя
23:00 Счастливой субботы

СУБОТА 7 ГРУДНЯ

07:40 Друге дихання із Сергієм Степанюком
08:40 Сложных текстов нет
09:00 Счастливой субботы
10:00 В контексті
11:00 Притчи рабби Иисуса
11:30 Богослужіння. Прямий ефір
13:00 Счастливой субботы
14:00 В контексті
15:00 Богослужіння
16:15 Сложных текстов нет
16:30 Інша сторона
17:20 ...є Любов
17:50 Диванчик
18:00 Так промовляє Біблія
18:40 Біблія продовжує говорити
19:20 Дорогами християнства
20:00 Знайомтесь – дикі тварини
20:30 Філософський камінь
20:50 КоМарко
21:00 Є проблема
21:30 Інша сторона
22:20 Дивовижні відкриття
23:20 Вісті надії

НАДІЯ

ТЕЛЕКАНАЛ

НА СУПУТНИКУ

ASTRA 4A

У КАБ. МЕРЕЖАХ

ВАШОГО МІСТА

SMART TV

НА МОБ. ДОДАТКАХ

LG, PHILIPS, SAMSUNG

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ -71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом із нами online на сайті

BIBLE.UA

«Ті, хто очікує»

Документальний фільм
про адвентистів з інформаційним
буклетом*

Їхня кількість по всьому світу в понад 200 країнах становить близько 25 млн людей та продовжує з кожним роком стрімко зростати. Вони вважають, що Біблія – це Слово живого Бога, займаються активною благодійною діяльністю, приділяють багато уваги фізичному та духовному здоров'ю. Чому ж вони називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ – 71, 04071, Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

Свята зоря

Ніч свята, ти така урочиста,
Не забула про тебе Земля,
Крізь віки нам горить промениста
Неповторна Різдвяна зоря.

О, яка вона мила й прекрасна,
В ній надія, спасіння, життя,
Її промінь чудесний і ясний
Викликає душі почуття.

Підніміть до небес ваші очі,
Подивіться, яка там краса!
Там ця зірка від темряви ночі
Направляє людей до Христа.

Я стою і на неї дивлюся,
Як на вісницю миру й добра,
Це ж вона в Назарет до Ісуса
Мудреців за собою вела.

Дивне світло від зірки тієї
І сьогодні нам гріє серця,
Як я хочу, подібно до неї,
Направляти людей до Христа.

Хоч маленьким промінчиком бути
Для народу, що гине в гріхах,
Щоб побачили стомлені люди
До Христової істини шлях.

Чудодійна ця зірка Різдвяна,
Як маяк, на Землі нам дана,
Хай і вам, дорогі християни,
Буде прикладом добрим вона.

Штормовое предупреждение –
Сорок градусов зимней стужи!
Опасайтесь обморожения,
Грейте, люди, друг другу души.

Чем сумеете: словом, действием,
Сладким чаем, добром, приветом.
Холода – равнодушия следствие,
Нежелание делиться светом.

Берегите от замерзания
Душ прозрачную невесомость,
Исполняйте легко желания
Ваших близких, друзей, знакомых.

Чтоб мороз обжигал безжалостно
Не внутри, а только снаружи,
Не жалейте тепла, пожалуйста.
Грейте, люди, друг другу души!

Надежда Капошко

ДИВО

Рік тому я був у три-тижневому відрядженні – далекому й важкому. Там мені, втомленому й злому на шефа, який кожні два дні просив мене: «Ну попрацюй ще трохи», – стало вже зовсім несила. Цієї миті зателефонувала дружина й сказала: «Нічого, не переймайся, я приготувала тобі вдома два сюрпризи...»

Зазвичай сюрпризи бувають практичні (наприклад, щось із одягу) або кумедні (коли дружина хоче купити собі якусь забаву й купує її нібито для мене). Тож у мене в колекції вже є плюшеві іграшки, яйця, які потрібно поливати (і з них через тиждень вилупиться курча), їжачки, у яких від поливу виростають голки, і багато іншого.

Коли я нарешті повернувся додому, після вечері дружина сказала мені: «Отже, перейдемо до сюрпризів!» Як же я вгадав з першим сюрпризом – це була майка. Але... яка прикрість! Вона не підійшла за розміром. «Нічого страшного, у мене є ще один сюрприз». Я подумки усміхався й був на 90 % упевнений, що це плюшева іграшка...

Утім, про все по черзі. На той момент ми були одружені сім з половиною років. Майже відразу після весілля вирішили, що готові стати батьками. Минув якийсь час, і ми зрозуміли, що не все так просто. За кілька місяців уперше звернулися до Центру репродукції та планування сім'ї. Там нам відповіли, що зможуть узятися за наше питання лише через рік. Через рік ми звернулися туди з тією ж самою проблемою. І тут почалося... Незліченна кількість аналізів, ліків, рецептів, процедур... Проте нічого не допомагало. Через деякий час лікарі встановили діагноз – безпліддя. Нібито нічого не змінилося – лише одне нове слово в медичній картці. Однак для нас це був неабиякий шок. Як ніж у серце. Дружина довго плакала. Ніхто не міг нам зарадити. Тоді ми вирішили зробити «крок віри».

Ми припинили звертатися до будь-яких лікарів. Не витрачали ні на них, ні на ліки жодної копійки. Натомість молилися, постили й просили в Бога допомоги. Слухали й читали досвіди тих, хто був у схожій ситуації. Проте минав час – і знову жодного результату, жодної відповіді... Розпач. Безнадія. Безвихідь. Тоді в нас почався новий етап лікування. Знову аналізи, рецепти, досвідчені фахівці в інших великих містах... Вони ж повинні знати, у чому річ. Ми змінили безліч лікарів, випробували всілякі процедури, витратили на це чимало коштів. І знову марно. Ми не знаходили собі місця. Знову припиняли лікування й знову починали молитися.

«Добрі» люди підходили до мене й казали: «А пам'ятаєш: колись ти сказав або зробив те чи інше? – вказуючи на мої недоліки, – ось за це Бог і не дає вам дітей!» Ми калялися в усьому на світі: і в чому винні, і в чому невинні. Проте знову жодного результату. Знову розпач. Я вже не знав, що для мене гірше – відсутність дітей чи бачити, як втрачає інтерес до життя моя кохана дружина, як гасне вогник у її очах... І все ж таки,

слава Богові, були й ті, хто намагався підтримати нас, молився разом із нами. Одна з жінок звернула нашу увагу на те, що в Біблії всі без винятку довгоочікувані діти були особливими. На якийсь час це зміцнило нас, але минали дні, тижні, місяці – і все залишалося без змін. Ми бачили, як наші мрії здійснюються в житті інших...

Тоді ми з дружиною почали говорити про те, про що раніше й думати боялися, – ЕКЗ, або штучне запліднення. З одного боку, ми розуміли, що це чергова медична процедура, з іншого – усе наше єство опиралося їй. Занадто багато «але». Не кажучи вже про те, що буде в разі, якщо результат операції виявиться негативним. Крім того, це дуже складно в моральному, фізичному й матеріальному планах. Проте ми розуміли: іншого виходу немає. Залишилося тільки знайти надійну клініку й хорошого лікаря, що ми й зробили.

Ми продали свою маленьку квартиру – так вирішили матеріальне питання. І налаштувалися на дві операції, якщо перша буде невдалою. Знайшли лікарню й досвідченого фахівця в Харкові.

Він пообіцяв 30–40 % імовірності позитивного результату. Цей відсоток навіть для Європи доволі високий. Світова практика дає близько 25 %. Уперше ми поїхали просто познайомитися з лікарем і отримати направлення на чергові аналізи. Нас усе влаштувало, частину аналізів ми здали відразу. Наступний прийом призначили через місяць – тоді в нас уже мало бути все готове, і ми могли б домовитися про дату операції.

Та коли ми приїхали в клініку через місяць, нас чекав черговий удар. Нам сповістили, що за результатами аналізів у дружини – гепатит В. Ми були приголомшені... По-перше, операцію потрібно перенести, а по-друге, гепатит В! Як? Звідки? Такого просто не може бути. Додому ми повернулися в жахливому автобусі. Старому, дірявому, холодному. Вихлопні гази затягувало прямо в салон. Ми їхали, мерзли, дихали цими газами й навіть не могли розмовляти. Просто не було слів...

Повернувшись додому, дружина повторно здала аналізи. Лікар потім довго сміявся: «Хто вам сказав, що у вас гепатит? Дівчино, немає у вас ніякого гепатиту!» Лікарі в Харкові помилилися, але дату операції вже перенесли. Приблизно в цей час дружина отримала візу до США, тож ми вирішили полетіти до своїх родичів у Америку, щоб трохи відпочити й відволіктися перед складною операцією. Тільки потім ми зрозуміли, що Господь умісно затягував увесь цей процес. Зворотний квиток з Америки ми купили на 16 січня, а 17-го – уже мали бути в Харкові. Як і раніше, ми продовжували молитися про те, щоб Господь подарував нам дитину без операції.

...І ось за два дні до вильоту в США я повернувся додому з відрядження й тепер очікував другого сюрпризу – плюшевого ведмедика.

Дружина попередила: тільки сядь, щоб не впасти. І дала мені аркуш паперу, а на ньому маленьке фото – результат УЗД. Це наш малюк!

Я чекав цього моменту сім років. Щодня уявляв, як це станеться, навіть подумки програвав свою урочисту промову. Проте тепер я зміг лише сказати: «Правда? Ти не жартуєш?» У мене просто не було слів. Я не спав цілу ніч. Плакав, потім сміявся, потім знову плакав і знову сміявся – і так до п'ятої ранку.

Ми чекали цього сім років і думали, що дізнаємося про вагітність принаймні не пізніше ніж за два тижні після її початку. Та коли дружина засумнівалася в тому, що причиною нудоти є несвіжі продукти, відразу купила тест – результат позитивний! Потім ще один – знову позитивний! Не вірячи своєму щастю, вирішила піти на УЗД. Почувши від лікаря підтвердження своєї вагітності, вона відповіла: «Не може бути! Чоловік уже три тижні у відрядженні!» «Звісно, не може бути, – сказали їй, – ви вже на дев'ятому тижні!» Виявляється, перші тижні вагітності протікали так, що вона навіть не відчувала.

Тепер нашому синочкові вже майже дев'ять місяців, і це найпрекрасніша дитина у світі! Бог дивовижним чином зберігав дружину й під час вагітності. Коли я був у відрядженні, вона на перших тижнях, ще ні про що не здогадуючись, пішла на виставку собак і носила на руках нашого пса завважки 8,5 кг, а потім несла додому мішок з кормом – 10 кг.

Не знаю, чи відпадало у вас колесо автомобіля в годину пік на жвавому перехресті, коли ви везли додому вагітну дружину. Але ми це пережили.

Не знаю, чи застрибували ви з вагітною дружиною на ходу в потяг, запізнившись на вокзал через затори на дорозі. Але й таке в нас було.

Під час другого візиту до харківської клініки дружина була вже вагітна, але ми про це навіть не знали. Гінеколог хотіла попередньо взяти пункцію яйцеклітини. Вона довго мучилася, проте їй нічого не вдалося. Але ж це могло закінчитися погано й зашкодити дитині... Не знали ми про вагітність і тоді, коли поверталися додому в жахливому автобусі й ледь не плакали від безвиході.

Ми досі точно не знаємо, чому Бог повів нас таким шляхом. Ми взагалі не знаємо, чому Він чинить так чи інакше в нашому житті. Та одне знаємо достеменно: Бог нескінченно добрий, і все, що Він робить, сприяє нам на добро. Причина – Його безмежна любов до нас. Господь зупиняв нас у нашому рішенні робити штучне запліднення, у Нього був для нас Свій план. Як важливо, щоб Його воля здійснилася в нашому житті!

Якщо ви перебуваєте в схожій ситуації, не впадайте в розпач. Вірте, що в Бога є найкращий план для вашого життя й Він приготував для вас дещо особливе. Господь іноді відчуває нашу віру, готовність прийняти від Нього все, що Він посилає. Бог хоче, щоб ми в усьому поклалися на Нього, адже ми залежимо від Нього навіть у найменшому, а у великому – і поготів. Він звершить для вас Своє диво. Можливо, коли ви найменше цього очікуватимете...

Щасливі спогади – це цінний внесок у банк життя. У моменти кризи вони допомагають нам вірити в те, що неприємності минуть і ми знову будемо щасливі.

М. А. Нуньєс

ЯК БУТИ ЩЕДРИМ? •

По-друге, Бог, дбаючи про наш матеріальний добробут, опікується й іншими сферами нашого життя. А тому щедрість не обмежується грошми. У Біблії сказано, що жертвувати потрібно всім – часом, здібностями, майном – і все заради Царства Божого. Ми повинні ділитися тим, що в нас є.

Ось кілька прикладів того, як бути щедрим, коли немає грошей.

ГОСТИННІСТЬ •

Бог дав вам місце для проживання: будинок, квартиру чи навіть кімнату в гуртожитку. Чим би не був ваш дім, зробіть його осередком для служіння Богові. Запрошуйте людей у гості. Частуйте їх трав'яним чаєм зі смаколикками. Попросіть усіх принести щось до загального столу. Нехай ваша оселя стане місцем, у якому можна сховатися від життєвих бур. Діліться своїм будинком.

ГУМАНІТАРНА • ДОПОМОГА

Зберіть речі, якими ви не користуєтесь. У більшості з нас такі є: чи то одяг, чи то інші корисні предмети побуту. Зазирніть у свої шафи. Якщо є вбрання,

яке ви не одягали вже три роки, віддавайте. Такий одяг можна віднести в благодійні організації або роздати сусідам. Діліться своїми речами.

СЛОВА • ПІДБАДЬОРЕННЯ

Підпишіть і надішліть листівки. У наше століття цифрових технологій справжні листівки дарують дедалі рідше, але вони можуть стати приємним підбадьоренням для ваших рідних, друзів та знайомих. Дістаньте ручку, знайдіть гарний папір. Напишіть людині, за що ви її цінуєте. Будьте щедрі на добрі слова.

ГОТОВНІСТЬ • ПОСЛУЖИТИ

Більшість щедрих людей, з якими я знайомий, щедрі не тільки на фінанси: вони готові ділитися своїм часом. Ці люди відкриті для можливостей послужити. І коли ці можливості трапляються, вони готові відповісти на них «Так». Ці люди зробили служіння своєю звичкою. Нехай вашим першим бажанням буде послужити іншим, а не собі.

Ми бачимо, що Ісус закликає нас ділитися своїми фінансами й ставить нам за приклад вдову з 21-го розділу Євангелії від Луки та македонян з 8-го розділу Другого послання до коринтян. Ми повинні бути готовими жертвувати. Проте важливо пам'ятати, що щедрість і жертвовність не закінчуються в нашому гаманці. Справжня жертвовність пронизує всі сфери життя.

Якщо ви розумієте, що обмежені у фінансах, працюйте над цією сферою життя. Поверніть усі борги та знайдіть спосіб заробляти більше. А поки ви над цим працюєте, діліться з іншими тим, що у вас є. Бог бажає, щоб ми були щедрими. Можна бути жебраком, але залишатися щедрим.

Арт Рейнер

Когда от суетных скитаний

Когда от суетных скитаний
Освобождается душа
И жаждет лишь духовных знаний,
И презирает звон гроша,

Тогда с лица срываю маску
И, ошущая благодать,
Живу, как принц из доброй сказки,
Который должен жизнь отдать

Лишь для того, чтоб быть любимым,
И для того, чтоб всех любить,
Не быть богатым, но счастливым,
И не в заботах просто жить.

К. М.

Як віск зберігає контури й візерунок печатки, так і в розумі закарбовуються враження, що залишилися після дружньої бесіди та спілкування.

ЖОВТА ПЛЯМА

Любов Д.

Знову почула знайомий шелест пакетів з ринку, галас дітлахів і втомлений голос чоловіка:

– Перевір, чи все купив. Бо ще хочу піти навести лад на подвір'ї...

Не відходячи від плити, я відповіла: – Як звільнюся, тоді перевірю. Сам розумієш: тушку моркви.

Тим часом вільною рукою зняла піну з картоплі, яка щойно закипіла. Упоравшись з морквою, вирішила швиденько переглянути чоловікові

покупки, та цієї миті трирічна донечка потягнула мене за рукав:

– Мамо! Матусю! Максим зруйнував мою вежу! – донька повела мене до дитячої кімнати й вказала на безліч кольорових кубиків, безпорадно розкиданих по килиму.

– Ох! Ви можете хоча б сьогодні без мене вирішити ці проблеми? У мене безліч турбот – скоро свято! Де старші? – я вже почала поступово підвищувати тон, хоч добре розуміла: це не допоможе. Відчула себе радше знервованою, аніж втомленою.

Завтра Різдво, а попереду ще стільки роботи! – Матусю! – знову почувалося з дитячої кімнати. Цього разу гукав уже п'ятирічний син: – Ми будемо сьогодні співати? Завтра ж свято, а ми ще не довчили пісню!

– Ви цілий ранок співаєте, тільки в різних тональностях! – відповіла я роздратовано. – От тільки б те, що треба, співали! А то аж голова гуде! І знову пішла на кухню готувати страви. Звечоріло, переважна

більшість ласощів уже красувалася на столі. Залишилася випічка тортів та тістечок, але я відчувала, що градус напруження зашкалює. Десь на рівні підсвідомості, ніби докір сумління, промайнула думка присісти біля дітей і повторити святкову пісню. Проте щось мене зупиняло: «Трішки згодом», – втішала я себе, бо ж ще не з усім упоралася на кухні. Спечу, тоді, може, повторимо...

Для випічки винесла з комори три десятки яєць, приготувала борошно, цукор, але знову була змушена відволіктися: потрібно підігріти молоко для донечки, щоб укласти її спати. Щойно повернулася до плити, як позаду себе почула глухий удар об підлогу й тріскіт. Усі три десятки яєць єдиною масою повільно розпливалися по кахлю...

– Матусю! Більше не буду! – заревів Сашко. – Я не хотів!

Це він так невдало задовольнив свою дитячу цікавість, зазираючи на стіл.

Зупинилася. На мить замерла. Просто не було слів. Переддень Різдва, вечір, а в мене замість тортів і тістечок яскраво-жовта яєчна пляма посеред кухні. Доросла, але чомусь на очі навернулися сльози. Спочатку від безпорадності, а трохи згодом – від каяття.

Пекти вже все одно нічого не потрібно: яєць у нашому районі так пізно ніде не купиш. Я покликала дітей до їхньої кімнати, із двору прийшов чоловік, старший син узав акордеон – і ми всі разом взяли довгачі пісню на свято.

Ще зранку я думала, що співати в зібранні не будемо, бо не так добре знаємо мелодію, але тепер всі були налаштовані на те, щоб прославити Бога

на Різдво. Ми співали й спілкувалися до пізнього вечора. Діти ставили безліч запитань. Разом згадали Йосипа та Марію, які були змушені заночувати в хліву. На мить здалося, що разом з пастухами тієї ночі ми слухали спів ангелів. Потім згадували Голгофську жертву Ісуса Христа заради спасіння нас, людей...

З таким миром і спокоєм у серці напередодні свят я давно не лягала спати. Перед сном подякувала Богові за те, що вніс Свої корективи в мої плани, хоч і в такий незвичний спосіб.

Наступного дня настало довгоочікуване свято. Усією сім'єю ми прославили Господа й тишилися, слухаючи виступи інших. А після святкового богослужіння друзі запросили нас до себе на гостину, де були і тістечка, і смачні торти...

Тепер у передчутті свят діти часто нагадують мені про той незвичний переддень Різдва.

Часом люблячому Отцеві доводиться зупиняти нас неочікувано великими «плямами».

Приваблива ♦ любов ♦

«Ніщо не зігриває краще, ніж горіння дерева». Так вважали наші батьки. У нашому будинку, побудованому в лісистій сільській місцевості, установлена дров'яна піч. У холодну осінньо-зимову пору ми віддаємо перевагу саме такому опаленню. Гості, потрапляючи до нас у будинок, намагаються вмотитися в кріслах, які стоять ближче до печі, або ж просто сідають перед нею на підлогу. Очі відпочивають, коли через скляні дверцята стежиш за «танцями» полум'я, а тепло, яке випромінює чавунна топка, зігриває тіло. У такі дні ми отримуємо стільки задоволення від вогню, що сумуємо за ним навіть улітку.

СВЯЩЕННИЙ ВОГОНЬ

Метафора, яку використовує Біблія для опису подружньої любові, – жар вогню. Ми знаходимо згадку про це в книзі Піснi над Піснями 8:6, де наречена вигукє: **«Поклади ти мене, як печатку на серце своє, як печать на рамено своє, бо сильне кохання, як смерть, заздрощі непереможні, немов той шео́л, – його жар – жар огню, воно полум'я Господа!»**

Ці піднесені поетичні рядки Пісні над Піснями присвячені саме подружній любові. «Жар огню» – вдалих символ для любові. Він передає романтичний запал, який відчуває закохане подружжя, і виражає силу та непереможність, з якою

Приємний тон голосу, м'які манери та щира симпатія, притаманні кожному вчинку, у поєднанні з працьовитістю, охайністю та ощадливістю роблять навіть стару хатину найщасливішою домівкою.

Е. Уайт

любов готова дати відсіч усьому, що може загрожувати стосункам. Крім того, цей символ передає відчуття затишку, тепла й захищеності від холоду, яке так необхідне для успішного шлюбу.

Система опалення для будинку. Через десять років після весілля ми прослухали семінар про те, як зміцнити свій шлюб. Ведучі поділилися з нами метафорою, яка супроводжувала нас багато років. Вони порівнювали шлюб із домашньою опалювальною системою: «Взаємна прихильність між чоловіком і дружиною в сім'ї – те саме, що система опалення в будинку. Вона підтримує ватиме приємну й затишну атмосферу у взаєминах усіх членів родини».

Ісус закликає Своїх послідовників до того, щоб не приберігати любов від Бога для самих себе, але якомога більше ділитися нею зі світом (див. Матв. 5:16). Така місія подружніх пар.

Любов Трійці. Бог бажає, щоб у нашому шлюбі й у всіх аспектах нашого життя проявилася любов, яка є іскрою Священного Полум'я. Найяскравіше обговорення тем «любові» та «Бога» ми знаходимо в Новому Завіті, у Першому посланні Івана: **«Улюблені, любимо одне одного, бо любов є від Бога, і кожний, хто любить, народився від Бога і знає Бога. Хто не любить, той не пізнав Бога, бо Бог є любов» (1 Івана 4:7, 8).**

Біблія представляє Бога як усемогутнього, усемудрого та всюдисущого. Тут стверджується, що Бог ще й «уселюблячий», а сама сутність Бога – це любов. Тут ужите грецьке слово *agape*. Оскільки це слово пов'язане з Богом, йому потрібно дати визначення, а не просто перекласти. Без правильного розуміння ми, люди, завжди намагатимемося осягнути Бога, обмежуючись уявленням про людську любов. Тож які прикметники характеризують любов *agape*?

Жертвна. У той час як людська любов не позбавлена особистого інтересу, любов *agape* сповнена самопожертви. Згідно зі словами апостола Павла, любов **«не шукає свого власного» (1 Кор. 13:5)**. Найяскравіша ілюстрація Божої жертвної любові – це жертва Його Єдинородного Сина за викуплення наших гріхів (див. Івана 3:16; 1 Івана 3:16; 4:10).

Безумовна. Виростаючи з егоїзму людської природи, людська любов умовна. Її пропонують в обмін на щось бажане. До людської любові завжди додається якесь «якщо»: «Я любитиму тебе, якщо...» На протипагу цьому любов *agape* завжди виливається з Божого серця незалежно від чеснот і заслуг людини. **«Навряд чи хто помре за праведника; хіба, може, хтось за добротинця наважиться померти. Але Бог виявляє Свою любов до нас тим, що Христос за нас помер, коли ми були ще грішниками» (Римл. 5:7, 8).**

Незмінна. Людська любов мінлива й ненадійна. Любов *agape*, навпаки, незмінна, постійна, вічна й надійна (див. Івана 13:1; Римл. 8:35-39).

Хай якою б незбагненою не була християнська доктрина про Трійцю – Бога в трьох Особах, – твердження

Івана «Бог є любов» дає нам важливий ключ до цієї святої таємниці. Особи Божества – це сутність досконалої любові, яка пов'яже їх воєдино в усіх їхніх думках і діях. Коли Бог сказав: **«Створімо людину за образом Нашим» (Бут. 1:26)**, – чоловік і жінка були наділені природою, яка перебувала під контролем любові *agape*, або ж любові Трійці. Це дає нам важливий ключ до іншої святої таємниці – єднання чоловіка та дружини. Ми повинні бути єдині – **«одним тілом» (Бут. 2:24)**, як єдине Божество – **«Господь один!» (П. Зак. 6:4)**, завдяки досконалій любові, що бере свій початок від Бога.

Любiть одне одного: нова заповідь Ісуса. Ісус закликає Своїх послідовників ставитися один до одного з любов'ю *agape* (див. Івана 13:34, 35). Те єднання у взаєминах, яке породжує любов *agape* – любов Трійці, – є ознакою істинного учнівства. Бог поставив Свою репутацію в цьому світі в залежність від свідчення любові, що нас об'єднує.

СТВОРЮЮЧИ ВСЮДИ ДОМАШНІЙ ЗАТИШОК

Подружня пара, яка любить свій дім, свою сім'ю та своїх друзів, створює незрозивне коло й випромінює тепло, що проникає в усе, до чого торкається. У такий дім діти повертаються за будь-якої можливості незалежно від того, розкішний він чи скромний, і з нього вони вирушають у світ, щоб створити свої сім'ї, побудовані на міцній любові.

По сусідству з нами приблизно впродовж року мешкала одна сім'я. Це була пара з маленькою дитиною – хлопчиком років п'яти чи шести. Батько сімейства, власник невеликого ювелірного магазину на розі вулиці, чітко дав зрозуміти, що не збирається приятелювати із сусідами. Його щоденний шлях на роботу й додому з двома агресивними доберманами на довгих повідцях гарантував, що всі триматимуться від нього на тій дистанції, яку він вважав необхідною. Маму хлопчика ми бачили рідко: вона здебільшого залишалася вдома. Однак улітку хлопчик часто стояв біля сітчастого паркану, що розділяв наші ділянки. Йому було заборонено залишати свій двір, тому він з тугою спостерігав за нашими двома синами-підлітками, які поверталися додому зі школи й грали в баскетбол на майданчику перед ворітьми.

Одного разу після обіду в п'ятницю, коли всі були заклопотані своїми справами, хлопчик непомітно прослизнув у нашу вітальню й сів на диван. Вхідні

двері були відчинені, тож він зміг увійти беззвучно. Коли ми його помітили, він попросив дозволу посидіти ще трохи. «Тут так гарно, – сказав він, – ніхто не свариться». За кілька хвилин, напевно, усвідомивши, що в нього будуть великі неприємності, якщо його знайдуть за межами подвір'я, хлопчик зник так само непомітно, як і з'явився.

Нам невідомо, чи дізналися його батьки, що він приходив до нас додому, чи відчували вони коли-небудь ту спрагу любові й миру, яка наповнювала його серце. Поки ми думали про те, що ще можемо зробити для свого маленького сусіда, ця сім'я переїхала.

І все ж ми й далі сподіваємося, що оскільки цей хлопчик побачив у нашому домі взаєморозуміння між чоловіком і дружиною, веселих дітей, які знають, що вони завжди можуть розраховувати на любов своїх батьків, то він бачив достатньо. Можливо, завдяки цьому досвіду колись він і сам створить щасливу сім'ю. Навіть якщо він не бачив такого прикладу вдома, у його пам'яті залишиться цей образ.

ДІЛІТЬСЯ ВОГНЕМ ЛЮБОВІ

Чи несеми ми священний вогонь любові по всьому світу, щоб у ньому побільшало світла й тепла? Можливо, це буде відкритість до дітей, які потребують теплих обіймів і можливості провести час у вашому домі. Можливо, хтось прийме дитину у свій будинок і у своє серце, оформивши усиновлення або опікунство. Можливо, ви знаєте дитину, яка розцвіла б, якби ви згадали її ім'я або звернули увагу на її таланти. Можливо, ви облаштуєте в себе на подвір'ї гойдалки, як це зробили ми, просто про всяк випадок...

Воістину безмежні можливості служіння дітям, щоб наступне покоління відчувало Божу любов і поширило її там, де ніколи не опинимося ми. Існує багато можливостей послужити любов'ю подружнім парам і самотнім людям. Без сумніву, пряме свідчення дієвої любові в наших сім'ях поширює цей вогонь усюди. Налагоджувати дружні взаємини з іншими парами, проявляти гостинність, ділячись простою їжею, – ось лише деякі з багатьох способів, якими сім'ї можуть підтримати й надихнути інших, якщо з молитвою шукатимуть можливості проявити щирі, безумовні, жертвну, незмінну любов до інших і втілити в життя Божий заклик.

Холодними зимовими вечорами ми часто мріяли про те, щоб клацнути якийсь вимикачем – і в нашій печі з'явилася гора розпеченого вугілля та потріскування вогню, завдяки якому наш будинок швидко б нагрівся. Проте, звісно, цей вид опалювальної системи так не працює. Дров'яна піч змінює темпе-

ратуру повільно, у міру того як вугілля тліє й жар від перегорілих полін поступово нагріває навколишнє повітря. Спочатку невідчутно, але водночас неухильно підвищується температура навіть у найхолоднішій кімнаті. Так само діє й вплив привабливої любові в християнському шлюбі. І в міру того, як зростає кількість подружніх пар, котрі вирішили любити цією великою любов'ю Бога та одне одного, нею зігриватимуться всі, хто перебуватиме поряд.

Карен і Рон Флауерс

ЯК БОРОТИСЯ З ДЕПРЕСІЄЮ?

ФІЗИЧНІ ПРИЧИНИ

Шкідливі звички та малорухливий спосіб життя – часті причини виникнення депресивних розладів. Вони запускають каскад негативних фізіологічних змін в організмі, унаслідок чого можуть розвинути не тільки фізичні, а й деякі душевні хвороби. Контрастний душ, щоденні аеробні навантаження або 10-12 тисяч кроків на день можуть допомогти в боротьбі з депресивними розладами. Завдяки фізичним вправам відбуваються позитивні зміни в гормональних та інших хімічних процесах в організмі. Доведено, що під час фізичної активності в нашому організмі активно виробляються ендорфіни, «гормони щастя», і серотонін, «гормон задоволення».

Якщо у вас діагностували депресію, вам будуть корисні:

- 2-3 літри води на день (між прийомами їжі);
- кардіонавантаження (скандинавська хода, біг, піші прогулянки, вправи) упродовж 1-2,5 годин на день;
- гідротерапія: контрастний душ і лазня;
- вітамін D у краплях протягом місяця (дозування уточніть у лікаря);
- здорове харчування (вегетаріанський раціон, багато овочів та фруктів);
- молочні продукти – не грибкові, а бактеріальні.

Від депресивних розладів часто страждають люди, які перемогли певну хімічну залежність. Коли вони відмовляються від алкоголю чи наркотиків, їхній організм відчуває гостру нестачу гормонів серотоніну та дофаміну, які примусово вироблялися внаслідок дії хімічної речовини. Згодом під час поступового очищення організму

від токсинів ці гормональні процеси нормалізуються.

ЕМОЦІЙНІ ПРИЧИНИ

При депресивних розладах дуже важливий глибокий аналіз власних емоцій. Чи є у вашому оточенні та за його межами люди, яких ви ніяк не можете пробачити? Подумайте над цим. Також у боротьбі з депресією може допомогти бесіда із психотерапевтом та опрацювання дитячих травм.

■ Усвідомте свою цінність. Людина, яка страждає від депресії, часто відчуває себе «нікчемною». Проте кожен із нас цінний для Бога. Перлина, яка сформувалася в мушлі молюска та яку з неабиякими зусиллями дістав із дна пірнальник за перлами, однаково цінна і в бруді, і в коштовному оздобленні. Пам'ятайте: ви цінні!

■ Визначте своє розуміння щастя. Складіть свій «список щастя», у якому зазначте, що вам потрібно для того, щоб бути щасливими й відчувати радість, і що ви робите для досягнення щастя. Також вкажіть, за що ви вдячні Богові. Доведено, що вдячне мислення протягом 90 днів «здійснює» нейропластику мозку, унаслідок чого він перелаштовується на позитивне сприйняття дійсності. Нейропластичність – нещодавно відкрита властивість людського мозку, яка полягає в можливості змінюватися під впливом досвіду, а також відновлювати втрачені зв'язки після пошкодження або у відповідь на зовнішні впливи. Від того, як ми сприймаємо навколишній світ, залежать всі наші подальші дії.

■ Слухайте спокійну музику. На три місяці вилучіть усі музичні «подрозники» й занадто емоційні пісні. Оголосіть довічну заборону на «важку» музику. Що ж до лікарських препаратів, раджу вдаватися до них в останню чергу. Спочатку спробуйте усунути основні причини депресії й виконувати вищенаведені рекомендації. Це часто дає позитивний ефект. Лікар призначає заспокійливі або транквілізатори лише в разі гострої необхідності й не на тривалий час!

Намагайтеся якомога більше відпочивати, змінійте види діяльності. Не дозволяйте нікому й нічому довести вас до емоційного вигорання. Проводьте більше часу із сім'єю, у церкві, у колі друзів, які вас розуміють і підтримують. Фізичне виснаження та втомлений мозок – сприятливе підґрунтя для депресії, тому для підтримки психічного здоров'я вкрай важливі повноцінний сон і відпочинок. Людині, яка страждає від депресії, складно опанувати себе. Вона потребує допомоги, молитов, підбадьорення та співчуття.

Юрій Бондаренко,
психіатр-нарколог,
головний лікар християнської
клініки «Ангелія»

«Нехай буде воля Твоя»

Оскільки жодна людина не володіє силою зцілювати, ми повинні довіряти Богові, Котрий любить нас і віддав Себе за нас. Живемо ми чи помираємо, ми – Господні. У нас є чуйний, люблячий та співчутливий Викупитель, Котрий любить і благословляє нас. Він не залишить нас. Той, Кому відоме і сьогодення, і майбутнє кожної людини на Землі, звершуватиме те, що сприяє нам на добро й прославляє Його Ім'я.

Ісус любить і благословляє вас. Його обітниці правдиві. Христос відновлює, а сатана руйнує. Усе, що може зробити людина, – це беззаперечно дотримуватися слова Господа. Чинячи так, вона звершує свою частину справи. А хіба Господь не виконає Своєї частини? Принесіть свої прохання до престолу благодаті, а потім чекайте з довірою та надією.

До всіх своїх прохань додавайте слова: «Нехай буде воля не наша, але Твоя, Господи».

Він знає, що це молитва не сумніву, а цілковитої довіри. Бог знає, що краще. Наша справа – молитися, вірити й терпляче очікувати нашого Спасителя.

Я молюся так: «О Боже, живий Боже, відкрій Себе. Дай пізнати силу Твою Своему народові, і нехай ця хвороба послугує мені на добро й прославиться Твоє Ім'я».

У цій молитві немає ні краплі невір'я. У ній – цілковите підпорядкування волі Бога, Котрий завжди спасає тих, хто вірить у Нього.

Бог бажає, щоб ми беззастережно вірили в Нього, і якщо зцілення сприятиме нам на добро й для слави Його Імені, то Він здійснить це диво. Нам потрібно просто чекати. Сила Господа безмежна. Ми повинні очистити свої душі, щоб, коли Господь звершуватиме Свою роботу заради нас, це нас не згубило. Ось чому так мало хворих зцілюється. Отримавши зцілення, людина може загордитися. Ми повинні вчитися в Ісуса бути лагідними та покірними серцем, і тоді ми знайдемо спокій своїм душам.

Ні на секунду не сумнівайтесь, що Бог любить вас. Він справді бажає огорнути вас Своєю безмежною любов'ю, яку доводить щодня. Подякуйте Небесному Отцеві за співчутливого Спасителя, Котрий завжди може спасти і душу, і тіло.

Корисні напої

ПРОТИЗАСТУДНИЙ НАПІЙ

Інгредієнти (на 2 порції):

- 1 банан (можна заморозити, щоб смузі набув кремоподібної консистенції);
- 1 ківі;
- 1 склянка яблучного соку (свіжого або консервованого);
- 1/2 склянки води.

Фрукти подрібнити в блендері.

Той, хто споживає яблука, банани, цитрусові або ківі хоча б раз на день, рідше страждає від респіраторних інфекцій.

СІК ВІД КАШЛЮ

Інгредієнти (на 1 порцію):

- 1 бульба фенхелю;
- 3 морквини;
- півцибулини;
- 1 столова ложка меду.

Перші три інгредієнти пропустити через соковитискач, додати мед.

Фенхель і цибуля розріджують слиз у дихальних шляхах і полегшують його виведення назовні.

Дж. Памплони-Роджер

РАДІО,
ЯКЕ
ДАРУЄ
НАДІЮ...

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- ▶ Через додатки
для Android та iOS
- ▶ На SoundCloud
- ▶ В офлайн-режимі
через подкасти

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua

Актуально. Ґрунтовно. Доказово. Толерантно.

Інтернет-книгарня

BOOKSON

КНИГА У ВАС ВДОМА –
ЗА ОДИН КЛІК

+38 (099) 45-595-45 shop@bookson.com.ua www.bookson.com.ua

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорощко

Коректори
Ганна Борисовська
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 15.11.2019 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
р/р 26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

**Свідцтво
про державну реєстрацію**
Серія КВ №8176 від 03.12.2003

НАША АДРЕСА

Твій навігатор у світі творчості

ЩОСЕРЕДИ О 21:00